E-Bezpečí 2024, 9(1): Page 97-99. Univerzita Palackého v Olomouci. ISSN 2571-1679.
Online: https://www.e-bezpeci.cz/index.php?view=article&id=4059

CO JE TO HYBRIDNÍ VÁLKA?

Kamil KOPECKÝ

Hybridní válka je komplexní strategie konfliktu, která kombinuje konvenční vojenské operace s nekonvenčními prostředky a metodami, jako je kybernetická válka, dezinformace, ekonomický nátlak a politický vliv. Tento koncept se stal výrazně aktuálním v 21. století, kdy moderní technologie a globalizace otevřely nové možnosti pro vedení války.
Článek ve zvukové podobě namluvený umělou inteligencí

Your browser does not support the audio element.

Hybridní válka je charakteristická **kombinací různých metod**. Na jedné straně zahrnuje **konvenční vojenské akce**, jako je použití standardních vojenských sil, tanků, letadel a dalších tradičních vojenských prostředků. Na druhé straně využívá nekonvenční metody, včetně zapojení neregulérních sil, jako jsou speciální jednotky, žoldnéři nebo místní povstalci. V posledních letech jsou také tímto způsobem zneužívání např. vězni, kterým je slíbeno za účast na bojích snížení trestu či dokonce jeho prominutí.

Kybernetická válka je dalším klíčovým prvkem hybridní války. Kybernetické útoky mohou zahrnovat hackerské útoky na infrastrukturu, státní systémy a kritické sítě. Dezinformační

kampaně, které šíří falešné informace a manipulují veřejným míněním, jsou rovněž součástí této strategie. Tyto kampaně často využívají sociální média a jiné komunikační kanály k **destabilizaci politických systémů**. Problém je, že obyvatelé zemí, ve kterých dezinformační kampaně probíhají, si často neuvědomují, že se něco děje - nepravdivé informace aktivně šíří, často si je neověřují, věří, že sdílí pravdu. Výsledkem těchto kampaní pak bývá polarizace společnosti, ztráta důvěry ve veřejné instituce a obecně narušení demokracie. Pod vlivem dezinformačních kampaní v rámci hybridních válek dochází také k nárůstu násilí - především verbálního, které se však může snadno přetavit v násilí fyzické.

Ekonomický nátlak je dalším důležitým aspektem hybridní války. Sankce a embarga mohou být použity k oslabení nepřítele, zatímco manipulace trhů, ovlivňování cen komodit a měnové politiky mohou destabilizovat ekonomiku cílové země. Tento typ války také zahrnuje **politický a diplomatický tlak**, jako je podpora separatistických hnutí a politická infiltrace, která má za cíl ovlivnit rozhodování politických struktur zemí.

Historické příklady hybridní války zahrnují například **Rusko-Ukrajinský konflikt**. Anexe Krymu v roce 2014 je často citována jako příklad hybridní války, kde Rusko využilo vojenské síly, místní milice a intenzivní dezinformační kampaně. Ostatně i v tuto chvíli kromě samotného válečného konfliktu probíhá aktivní šíření propagandy a dezinformací o konfiktu do okolních zemí. Dalším příkladem je **boj proti ISIS ("islámský stát")**, kde konflikt v Sýrii a Iráku zahrnoval kombinaci konvenčního boje, kybernetické války a rozsáhlé propagandistické kampaně ISIS.

Význam hybridní války je obrovský, protože představuje pro moderní státy výzvu, kterou tradiční vojenské doktríny a strategie ne vždy efektivně pokrývají. Tento typ konfliktu vyžaduje multidisciplinární přístup a úzkou spolupráci mezi vojenskými, civilními a technologickými sektory.

Odpověď na hybridní hrozby zahrnuje několik klíčových kroků. **Posílení kybernetické bezpečnosti** je zásadní, včetně investic do ochrany kritické infrastruktury a školení kybernetických expertů. **Boj proti dezinformacím** je také důležitý, což zahrnuje

vzdělávání veřejnosti, posilování mediální gramotnosti a vytváření protidezinformačních týmů. Konečně, **mezinárodní spolupráce je nezbytná**, včetně sdílení informací a koordinace mezi spojenci a partnery v boji proti hybridním hrozbám.

Hybridní válka je dynamický a vyvíjející se koncept, který vyžaduje neustálou pozornost a přizpůsobení se měnícím se hrozbám a technologiím. Moderní státy musí být připraveny reagovat na komplexní a mnohovrstevné útoky, které mohou přijít z různých směrů a s využitím různých metod.

Pro E-Bezpečí
Kamil Kopecký
Univerzita Palackého v Olomouci